

der snart maa komme en Tid, da denne Straf fuldstændig vil forsvinde? Jeg troer heller ikke, at de ærede Medlemmer, som tale imod Dødsstraffens Afstæffelse, ere i fuldkommen Overeensstemmelse med de Principer, som have været de raadende ved Regjeringsudkastets Udarbejdelse.

De Herrer ville nemlig vide, at den Bestemmelse, som indfattes i Lovudkastet om, at det skal være overladt til Domstolene enten at idømme Livsstraf eller Fængselsstraf paa Livstid er hentet fra den svenske Lovgivning. Det er en bekendt Jurist, ved Navn Richert, som nu er død, der har foreslaaet den Bestemmelse sat ind i den svenske Lovgivning, og kjender man nu de Motiver, der bevægede ham dertil, vil man have seet, at han udtalte, at det var hans inderlige Overbeviisning, at Dødsstraffen om 50 Aar vilde være aldeles forvunden. Det er, som han siger, hans sikkre Overbeviisning, at den Tid inden meget kort Frist vil komme, da det vil blive erkjendt, at ingen Synder maa dømmes, men skal leve og omvende sig, men — og med disse Ord slutter han sit Votum — jeg tør ikke vove for Dieblicket at udelukke denne Straf af Lovgivningen, fordi mine Medmennesker ansee den for et nødvendigt Sikkerhedsmiddel, det er — siger han — ligesom i sin Tid, da man havde Bestemmelser, der fastsatte Straffe for Trolldom. Der var, medens disse Straffe endnu bestode, meget faa Mennesker af de oplyste Samfundscasser, som troede paa Trolldom; men man ansaae det for nødvendigt at bibeholde Straffebestemmelsen derom for at betage Almuens dens Vngstelse for at blive forgjort af Trolldom. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) lagde ogsaa stor Vægt paa, at man skulde beholde, som han udtrykte sig, Spidsen af Straffesystemet, og derfor ikke afstæffe Dødsstraffen, og den høitærede Juslitsminister brugte et lignende Udtryk, naar han sagde, at man ikke tørde tage et Vaaben ud af Statsmagtens Haand, som denne fatte Priis paa at beholde. Men de ærede Herrer have vist ikke lagt Mærke til, at dette samme Raisonnement kunde gjælde, dengang man afstæffede Pinebænken. Nu er der intet Sted i de civiliserede Samfund, hvor man anvender Pine-

bænken, og dog er det ikke mere end 70 Aar siden, at denne Maade at skaffe Bekjendelsen frem paa blev anvendt i saa godt som hele Europa. Denne Art af Tortur blev først afstæffet i Bayern i 1806 efter den berømte Criminalist Feuerbachs indtvængende Forestillinger, men saae ængstelig var man for Følgerne, at man ikke turde lade udgaae nogen offentlig Bekjendtgjørelse derom, for at ikke Forbrydernes Antal skulde tillage derved. Det er et lignende Raisonnement, man anvender her mod Dødsstraffens Afstæffelse, idet man frygter, at ved dens Afstæffelse Forbrydernes Antal skulde stige. Man siger, at Dødsstraffen er den højeste Straf; men der har dog været Tider, hvor der var en endnu højere Straf. Man har havt kvalificerede Dødsstraffe, og hos os har man saaledes for ikke lang Tid siden blandt Andet havt den Straf, at Forbryderen skulde rædbraekkes franeben uden Naadestød. Det var en langt højere Straf end den simple Dødsstraf, men den betænkte man sig ikke paa at heve. Der har været lignende andre Dødsstraffe, saasom Afhugning af Haanden, Udstickning af Tungen, Afhugning af Tungen osv. osv. Alle disse Straffe have staaet som de højeste, og hvergang man vilde afstæffe dem, er der hittret Betænkelse ved at tage et Vaaben ud af Statsmagtens Haand; men med den stigende Civilisation ere de bortfaldne, og det vil gaae ligesaa med Dødsstraffen. Det er min fuldkomne Overbeviisning, at den Tid ikke vil være fjern, da Dødsstraffen vil blive betragtet som en Vederstyggelighed, og at der vil komme en Tid, da man ligesaa lidt vil kunne forstaae, at man har bragt den simple Dødsstraf til Anvendelse, som vi nu kunne forstaae, at man har villet anvende Pinebænken og de med andre Pinsler forbundne Dødsstraffe. Man har ansøgt forskjellige formeentlige Erfaringer for, at Dødsstraffens Afstæffelse skulde have bevirket, at Forbrydelserne tiltoge. Det er bekjendt, at i 1849 vedtog den saakaldte Nationalforsamling i Frankfurt som Grundlovsbestemmelse, at Dødsstraf skulde være uanvendelig i alle tydske Stater. Som Følge deraf blev denne Bestemmelse optagen i flere tydske Lovgivelser; men saa begyndte, siger man, Mord og lignende til Dødsstraf kvalificerede Forbrydelser at tillage